

"நாம் வானத்திலிருந்து திட்டமிட்ட அடிப்படையில் அளவுடன் நீ ரை இறக்கினோம்"

அதாவது, அழிவை ஏற்படுத்தக் கட்டிய விதத்தில் மிதமிஞ்சிய நீ ரை இறக்காமலும் வரட்சியும் நீ ர்ப்பற்றாக குறையும் ஏற்படும் விதத்தில் குறைந்த அளவு மழையை இறக்காமலும் பொருத்தமற்ற நேரத்தில் மழை பொழியச் செய்து நீ ரைப் பயனற்றதாக ஆக்கி விடாமலும் திட்டமிட்ட அடிப்படையில் அளவுடன் இதனை இறக்குகின்றோம் என்பது இதன் கருத்தாகும்.

"பின்னர் அதனைப் பிமியினுள்ளே தங்க வைத்தோம்."

மழையாகப் பொழிந்த நீ ரே பிமியினால் இருந்து பறப்படுகின்றது என்ற உண்மை இதன் மூலம் தெளிவாகின்றது.

தமது வல்லமையைக் கொண்டு நீ ரைப் பிமியினுள் தகேக்கி வைத்துள்ள அல்லாஹுத்தஆலா, தான் நாடினால் அதனைப் போக்கிடவும் சக்தியுடையவனாவான். இதனையே அல்லாஹ் :

"அதனைப் போக்கிடவும் நாம் ஆற்றல் உள்ளவர்களாக இருக்கின்றோம்" என்று கூறுகின்றான்.

தண்ணீ ரே வாழ்க்கைக்கு அடிப்படையான ஆதாரமாகும். அதிலிருந்தே எல்லா உயிரினங்களும் தோன்றுகின்றன. இவ்வண்ணமையை வசனத்தின் அடுத்த தொடர் விளக்குகின்றது.

"மலேமும், அதனைக் கொண்டு (அதாவது நீ ரைக் கொண்டு) பரீ ச்சை, திராட்சை முதலிய தோப்புகளையும் நாம் உங்கள்க்கு உற்பத்தி செய்தோம். அவற்றில் உங்கள்க்கு வண்பிய அநகேமான கனிவர்க்கங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றிலிருந்து நீ ங்கள் பூசிக்கின்றீ ர்கள்";

இங்கு, தாவர உலகில் நீ ரைக் கொண்டு உயிர் பெறும் பரீ ச்சை, திராட்சை ஆகிய

இரண்டு பழ வர்க்கங்களை அல்லாஹ் உதாரணமாகக் கஹியுள்ளான். தடொடர்ந்து வரும் வசனத்தில், நீ ரினால் வளரும் ஸதைபின் மரத்தபைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ளான். மனிதன் இந்திரியம் எனும் நீ ர்த்துளியினால் உருவாகியது போல், உலகில் உள்ள அனதைது உயிரினங்களும் நீ ரை அடிப்படையாகக் கொண்டே தனோன்றின என்பது ஒரு பரூண்மயாகும்.

உலகில் அனதைது உயிரினங்களதும் வாழ்வு நீ ருடன் பின்னிப்பிணைந்து காணப்படுகின்றது. பஹியின் மறேபரப்பில் 70 வீ தம் நீ ராகும். மண்ணுடன் சரேந்தும், பஹிக்கு அடியிலும், காற்றிலும், எல்லா உயிரினங்களிடத்தும் நீ ர் காணப்படுகின்றது. மனித உடலில் 70 வீ த நீ ர் இருப்பதாக விஞ்ஞானிகள் கஹுகின்றார்கள். மலேும், நாம் உட்கொள்ளும் உணவுப் பொருட்களிலும் காய்கறிகள், பழங்கள் முதலியவற்றிலும் நீ ர் இருக்கின்றது.

இந்த உண்மையை மற்றுமொரு திருவசனம் மிக அழகாக குறிப்பிடுகின்றது:

"நாம் உயிருள்ள ஓவ்வொன்றையும் நீ ரிலிருந்தே உருவாக்கினோம்";

நவீ ன விஞ்ஞானிகள் மிகப் பெரியதொரு கண்டுபிடிப்பாகக் கருதப்படக் கஹிய இந்த உண்மையை அல்குர்ஆன் எத்துனை அழகாக, எழிமயாகக் குறிப்பிட்டுள்ளது என்பதனைக் கவனிக்க வேண்டும்.

உயிரினங்களின் தோற்றத்திற்கு அடிப்படையாகவும் மஹலமாகவும் தண்ணீ ர் அமறைத்தது என்ற உண்மையை உலகுக்கு நிறுவிய பெருமடை டாவினசைச் சாரும் என்று கஹி, அவரைப் பாராட்டும் விஞ்ஞான உலகம், அல்குர்ஆன் இந்த உண்மையைப் பல நஹ்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே மிகச் சாதாரணமாக கஹியிருப்பதைக் கண்டுகொள்ளாமல் இருப்பது அதிசயத்திலும் அதிசயமாகும்.

அல்குர்ஆனின் இன்னுமொரு வசனம் இதே கருத்தை மலேும் தளிவாகக் குறிப்பிடுகின்றது:

"அல்லாஹ் அனதைது உயிரினங்களையும் நீ ரிலிருந்து படதைதான்"

இந்த வசனம், ஆரம்பத்தில் உயிரினங்களின் தோற்றம் கடலிலிருந்தே நிகழ்ந்தது. அதாவது, உயிரினங்கள் நீரில் தோன்றின. பின்னர் தான் பலவகை உயிரினங்களும் உருவாகித் தரையிலும் பரவின என்ற நவீன விஞ்ஞானம் நிறுவ முயலும் கருத்தை விளக்குவதாகவும் அமையலாம். அல்லது ஓவ்வோர் உயிரினமும் நீரே அடிப்படையைக் கட்டிக் கொண்டு உருவாகப் பட்டிருக்கின்றது என்பதாகவும் இருக்க முடியும்.

விஞ்ஞானிகள் பிற கிரகங்களில் நீர் இருக்கின்றதா என ஆராய்கின்றனர். ஏதேனும் ஒரு கோளில் நீர் இருப்பதாக அறிந்தால், அங்கே உயிரினமும் இருக்கக் கூடும் என ஊகிக்கின்றார்கள். வறையொரு வகையிற் சொல்வதானால், உயிரினம் இருப்பதற்கு நீரே ஒரு ஆதாரமாகக் கொள்கின்றார்கள். சந்திரனில் உயிரினம் இல்லை. ஏனெனில், அதனைச் சூழ ஓட்சிசனோ நீரோ கிடையாது. சுவெவாயில் சில வகை உயிரினம் இருக்கலாம் என நம்பப்படுகின்றது. ஏனெனில், அங்கு தண்ணீர் இருப்பதற்கான சாத்தியக் காரணங்கள் காணப்படுகின்றன.

நீர் அல்லாஹ்வின் மகத்தானதோர் அருட்கொடை என்பதை இவ்வூண்மகைகள் விளக்கி நிற்கின்றன.

பரகுவதற்கு நீரே இன்பமானதாக அல்லாஹ் ஆக்கி வைத்திருக்கின்றான். அதன்கைக் கசப்போ உவர்ப்போ இன்றி ஆக்கி வைத்திருக்கின்றான். கடல் நீர் உப்புத்தன்மையையே வாய்ந்தது. அதனை உயிரினங்களால் பரகமுடியாது. கடல் நீர் உப்புத்தன்மையை இழந்தால் அது கெட்டுப் போய்விடும். கடல் நீர் சூரிய வெப்பத்தால் ஆவியாகக் கெட்டுகின்றது. இந்த ஆவி மலேசென்று குளிர்ச்சியடைந்ததும் மகேமாக மாறுகின்றது. மகேம் மலேமும் மலேமும் குளிர்ச்சியடைந்து மழை என்ற பெயரில் நன்னீராகப் பொழிகின்றது. அது உயிரினங்களுக்குப் பயன்படும் விதத்தில் ஆறாக ஓடுகின்றது. இந்தச் செயற்பாட்டை அல்லாஹுத்தஆலா இவ்வாறு விளக்குகின்றான்:

"நபியே! நீர் பார்க்கவில்லையா? நிச்சயமாக அல்லாஹ் தான் மகேங்களை ஓட்டி அவைகளை ஒன்று சேர்த்து ஒன்றன் மலே ஒன்றாகவும் அடக்குகின்றான். பின்னர் அம்மகேங்களின் மத்தியிலிருந்து மழை வளியாவதை நீர் பார்க்கின்றீர். மலேமும், அவனே வானத்திலுள்ள மகே மழைகளிலிருந்து ஆலங்கட்டியையும் பொழியச் செய்கின்றான். அதனை அவன் நாடியவர் மீது விழும் படி செய்கின்றான். அவன் நாடியவர்களை விட்டு அதனைத் திருப்பி விடுகின்றான். அதன் மின்னலின் வளிச்சம் பார்வையைப் பறிக் கப் பார்க்கின்றது." (ஸூறா அந்நபர் :43)

மகேங்களில் குறிப்பிட்டதொரு வீ தத்தில் மின்னறேற்றம் நடபெறுகின்றது. இதனைத் தான் நாம் மின்னலாகவும் இடியாகவும் காண்கின்றோம். இது நரே எதிர் மின்சக்திகளாக கிடையே நடபெறுகின்ற மிக நுணுக்கமானதொரு செயற்பாடாகும். இந்நிகழ்ச்சியில் சிறிதளவனே மூன்றாம் ஏற்படாமாயின் தண்ணீர் ரானது உவர் நீ ராக மாறிவிடும். அதனை விளக்கும் வகையில் அல்குர்ஆன் பின்வருமாறு கஹுகின்றது:

"நீங்கள் குடிக்கின்ற நீரகைக் கவனித்தீர்களா? மகேத்திலிருந்து நீங்கள் அதனைப் பொழிவிக்கின்றீர்களா? அல்லது நாம் பொழிவிக்கின்றோமா? நாம் விரும்பினால் அதனை (நீங்கள் குடிக்க முடியாத) உப்பு நீராக்கி விட்டிருப்போம். இதற்கு நீங்கள் நன்றி சலுத்த வணேடாமா?" (ஸூரா அல்-வாகிஆ 68-70)

குடிக் கப்பயன்படும் நீர்தன்னுள்ளே கண்ணைப் பறிக்கும் மின்னலையும் காதசைச் சலுவிடக்கும் இடியையும் கொண்ப்பது ஆச்சரியத்திலும் ஆச்சரியமல்லவா?

"பளிர்நெக்தோன்றும் மின்னலை அவன்தான் உங்கள்க்குக் காட்டுகின்றான். அதனைக் கண்டு உங்கள்க்கு அச்சமும் ஆர்வமும் ஏற்படுகின்றன. மலேம அவன்தான் (நீர் நிறைந்த) கனமான மகேத்தையும் எழுப்புகின்றான்." (ஸூரா அர்-ரஃத் :12)

நீரின் முக்கியத்துவத்தை இவ்வாறெல்லாம் விளக்கும் அல்குர்ஆன், அதன் ஆரம்பத்தோற்றத்தைப் பற்றியும் விளக்குகின்றது:

"நாம் தண்ணீர் ரை வானத்திலிருந்து ஏராளமாகக் கொட்டினோம்" (ஸூரா அபஸ :27)

நீரானது மழை என்ற உருவத்தில் வானத்திலிருந்து கொட்டுவதை இது குறிக்கின்றது என்று சாதாரணமாகக் கஹலாம்.

இவ்வாறே இந்த வசனம் நீரின் ஆரம்பத்தோற்றத்தைப் பற்றி விளக்குகின்றது என்றும் குறிப்பிட முடியும். ஏனெனில், இன்றுள்ள சமுத்திரங்கள் ஆரம்பத்தில் விண்வெளியில் தோன்றிப் பின்னர் பரெய அளவில் பரமியில் இறங்கியதாக விஞ்ஞான ஆய்வுகள் எடுத்துக் கஹுகின்றன.

ப஠மியானது ச஠ரியனிலிருந்து பிரிந்த வளேயையில் ச஠மார் 12 ஆயிரம் பாரனஹடை பாகை ச஠டாக இருந்தது. அந்நரேத்தில் ஓட்சிசன், ஹதைரசன் போன்ற ம஠லகங்கள் தனித்தனியாகவே இருந்தன. எந்தவொரு இராசாயனக் கலவையும் உருவாகும் வாய்ப்பு இருக்கவில்லை. பின்னர் ப஠மியானது ப஠ிப்படியாகக் குளிர்ச்சியடைய ஆரம்பித்தபோது, ம஠லகங்களின் சரேக்கைகள் ஏற்படலாயின. ஆனால், பல ப஠ொருட்களும் உருவாயின. புவியின் வ஠ெப்பமானது ச஠மார் 4 ஆயிரம் பாகை பாரனஹடை நிலகைக்கு வந்தபோது, ஓட்சிசனும் ஐதரசனும் இணைந்து தண்ணீர் உருவானது. இச்சந்தர்ப்பத்தில் நீரானது மிகப் ப஠ுமளவில் இருந்திருக்கும். இந்த வகையில், இன்றுள்ள எல்லாச் சமுத்திரங்களும் அண்டவளியில் இருந்திருக்கும். பின்னர் புவியை நோக்கிப் பாரிய அளவில் இறங்கியிருக்கும். இவ்வாறு சில விஞ்ஞானிகள் விளக்குகின்றனர்.

"நாம் வானத்திலிருந்து நீரபைப் ப஠ரிய அளவில் க஠டப்பினோம்." என்ற திருவசனம் இந்த உண்மையைக் குறிப்பதாகவும் இருக்க முடியுமல்லவா?